

Eseu despre prietenie

Într-o lume în care relațiile superficiale și doar de suprafață sunt din ce în ce mai dese - pentru că asigură o relativ mică satisfacție unde pare că ești parte dintr-un colectiv -, prietenia adevărată este mai rară dar și mai adâncă. Deoarece toți sunt azi în căutarea fericirii, un prieten sau o prietenă ne pot aduce o bucată din Rai pe pământ. Dar oare cum distingem relațiile superficiale de prietenia adevărată? Un prieten bun este cel care, după ce te acceptă și cu bune și cu rele, îți este alături nu doar la bine, dar și la greu, unde mulți care păreau prieteni dispar, și rămân doar câțiva. Aceia sunt prieteni buni, sau precum zice o vorba românească: „Prietenul (adevărat) la nevoie se cunoaște”. Dar oare nu orice fel de prietenie e bună? În principiu toate prietenii sunt bune, dar dacă noi vrem ceva mai mult, atunci doar anumiți oameni ne sunt prieteni. Revenind la proverbul minunat despre prietenul adevărat care la nevoie se cunoaște, mi se pare că acest lucru este ceva deosebit. Adică acel prieten sau acea prietenă care îți mai zice câteodată unde greșești este atât de aproape de tine când ai momentele grele ale vieții.

Și aici, vorbind despre prietenie și despre o faptă bună a prietenului, mi se pare interesant să includ și Pilda samarineanului milostiv din Evanghelie, unde un samarinean îl salvează pe acel om care fusese tâlhărit - nu un levit sau un preot l-au ajutat, ci doar samarineanul. Aici vroiam nu doar să subliniez bunătatea și iubirea samarineanului dar și faptul că el era de alt neam și altă religie, dar asta nu l-a împiedicat să îi fie aproape sau prieten acelui om în nevoi.

Vroiam de fapt să ilustrez cu acest text o mica întâmplare din viața mea, unde având un moment greu nu aveam o susținere morală prea mare în mine, dar prietena mea Mervit mi-a ridicat moralul și mi-a spus că e bine să trec peste acel moment greu. Vorbele ei m-au ajutat enorm să trec peste acea perioadă grea și chiar și acum suntem prietene bune și mai colaborăm la unele materii la facultate.

Acum doream și să conclud că astfel de prietenii bune aduc cea mai mare bucurie atunci când știi că persoana aceea îți poate fii alături, și invers. Astfel de prietenii țin toată viața și nici distanța nici zilele în care nu vorbești cu acea persoană nu distrug prietenia pentru că prietenia este o ramură a dragostei, iar dragostea nu moare niciodată.

Maria Iacob – Danemarca